

[Brusvang]

af bestående aktiviteter ikke skal ske ad den vej.

Når hertil kommer, at regeringen har fremhævet, at den er parat til i overensstemmelse med traktatteksterne at forhandle disse spørgsmål med Parlamentet, mener vi, det er en linje, som klart er i overensstemmelse med det, vi har lovet, og det, der er det retligt gældende, og derfor kan vi altså tiltræde det. Vi er også enige i, at når der er en uenighed imellem Parlamentet og Ministerrådet om, hvor den øverste grænse går for, hvad man kan ofre på det samlede EF-budget, så må det i øjeblikket være Ministerrådet, der fastsætter denne grænse.

Jeg mener ikke, at disse konstateringer er til hinder for, at Det europæiske Parlament i praksis kan få en faktisk større indflydelse, end det har i øjeblikket. Det afhænger ganske enkelt af kvaliteten af det arbejde, som Parlamentet præsterer. Hvis Parlamentet i årene, der kommer, gennemfører et arbejde på meget højt niveau med argumenter, der ikke er til at skyde igennem, ja, så vil det vinde respekt, og det vil gøre indtryk på Ministerrådet, og derigennem får det altså en del af den faktiske kompetence, som en del af Parlamentets medlemmer gerne ville have haft det havde som en retlig kompetence.

Til landbrugsministerens redegørelse vil jeg sige, at mit parti naturligvis også er opmærksomt på de negative sider ved en overskudsproduktion, men vi synes nu trods alt, at det er en situation, der er at foretrække fremfor en mangelsituation. Vi erkender, at den fælles landbrugspolitik, hvis den skal dække ind, hvis vi ikke skal svigte de millioner af fattige og dårligt producerende bønder i Italien og visse dele af Frankrig, er det nødvendigt med en sådan fælles landbrugspolitik, der sikrer de priser, som nu bliver sikret.

Dansk landbrug har derigennem en særlig fordel, men jeg vil tage afstand fra, at det er en kunstig fordel, som landbruget får ved en eller anden form for konkurrenceforvridende beslutninger. Det, der er tale om, er, at dansk landbrug på grund af sin høje kvalitet, sin dygtighed, er i stand til at leve op til og udnytte de særlige fordele, som Fællesskabet tilbyder, og at dansk landbrug, hvis man havde den idealsituation, at man frit kunne sælge sine varer uden nogen begrænsninger –

hvad jo altså er utopi – ville have den samme fine placering på markedet.

Vi er enige i hovedlinjerne i ministerens redegørelse. Jeg kan ikke her tage stilling til de mange detaljer, der også indgik i redegørelsen, men jeg har visse forbehold, som i øvrigt er parallelle med flere af de forbehold, som den konservative ordfører omtalte. Jeg kan heller ikke forbigå dette afsnit uden at pege på, at vi finder det meget beklageligt, at regeringen netop i forbindelse med krisepakken i december skønnede, at der skulle gennemføres en særlig beskatning af produktionsjord. Det mener vi var meget forkert og i strid med intentionen med den politik, som vi overhovedet fører på dette område.

Jeg har i ministerens redegørelse specielt hæftet mig ved, at de, skal vi kalde det lidt negative virkninger af de såkaldt positive monetære udligningsbeløb, som fører til, at prisniveauet i Tyskland er ca. 10 pct. højere; er et forhold, som man i hvert fald har taget noget af brodden af for fremtiden ved de ordninger, vi har fået gennem aftalerne om EMSen og med etableringen af ecuen, idet disse ordninger i hvert fald har hindret, at der er sket en yderligere negativ udvikling på dette område. Det kan jeg som tilhænger af EF-principper i almindelighed kun notere med største tilfredshed, når man tænker på de angreb, der fra forskellig side har været rettet imod EMS-aftalen m. v.

Om England blot dette: vi er i mit parti enige i, at Storbritanniens anmodning selvfølgelig må behandles seriøst, men ikke således, at det udløser regler, som ensidigt giver finansiering til Storbritannien, men at der netop også her må etableres fælles regler, Fællesskabsregler, som opfanger situationer af denne art, og som egner sig for en generel løsning.

Jeg vil gerne pege på, at der måske kan opnås nogen balance over de afsnit i budgettet, hvor der allerede nu er forskellige tilskudsmuligheder; jeg tænker på den sociale fond, regionalfond, men der er sikkert flere lignende ordninger, som kunne være med til at skabe balance her.

Endelig vil jeg også gerne være med til at bringe spørgsmålet om Englands økonomiske forhold til Fællesskaberne ned på jorden. Jeg vil her henvide til den udførlige redegørelse, som er udarbejdet af kontorchef Ørstrøm Møller i Udenrigsministeriets Tidsskrift for